

**2n CICLE DE SISTEMES MICROINFORMÀTICS I XARXES
PROMOCIÓ 2009-2011**

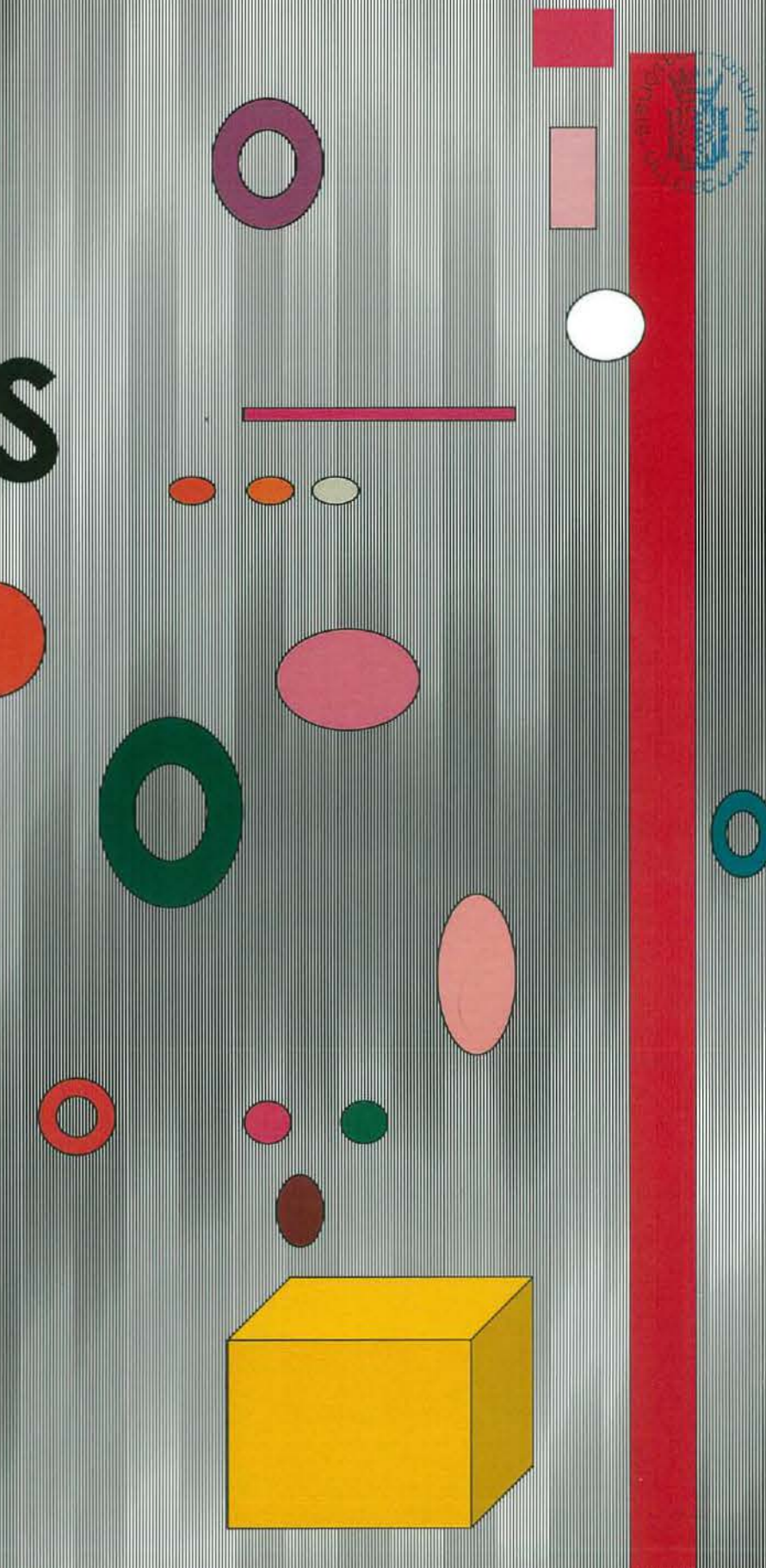
**2n BATXILLERAT
PROMOCIÓ 2005-2011**

LLETRES DEL MÓN

Revista número: 5

Abril 2011

Donatiu 1 €

Institut Manuel Sales i Ferré

REVISTA NÚMERO 5

SUMARI

- 03 EDITORIAL
- 04 BONES PRÀCTIQUES
- 06 RACÓ CIENTÍFIC
- 07 ESCOLES VERDES
- 08 TALLER LITERARI
- 10 ESPORTS
- 11 TIC-TAC-TOC
- 12 RACÓ ARTÍSTIC
- 14 ACTIVITATS EXTRAESCOLARS
- 15 DELICATESSEN
- 16 L'INSTITUT DIA A DIA
- 20 AULA D'ACOLLIDA
- 22 TAULER D'ANUNCIS
- 23 ENTRETENIMENTS

Consell de redacció: Ma Pilar Aparicio Aznar, Jovita Escuin Sebastià, Carme Estellé Ortí, Marisa Ferré Plius, Anna Forcadell Geira, Mercè Izquierdo Zaragoza, Ricard Reverter Forcadell, Amada Rodríguez Llorente, Joan Ortí Ferreres, Lara Sancho Reverté, Carme Vericat Querol.

Disseny portada: Dora Campos Gur.

Assessoria lingüística: Àngela Buj Alfara.

DL: T-109-2010
ISSN: 2013-6919

EDITORIAL

3

Ja fa uns quants anys que dins del món de l'educació sentim parlar d'escola inclusiva. Alguns països han incorporat plenament aquest model d'escola al seu sistema educatiu. Des del nostre Departament d'Ensenyament cada vegada s'aposta més per acostar els centres a la filosofia de la inclusió. Però, què significa escola inclusiva?

Donarem dues definicions:

Susan Bray Stainback (2001) la defineix de la següent manera: *"L'educació inclusiva és el procés pel qual s'ofereix a tots els infants, sense distinció de la discapacitat, la raça o qualsevol altra diferència, l'oportunitat per continuar essent membre de la classe ordinària i per aprendre dels seus companys, i juntament amb ells, dins l'aula"*.

P. Pujolàs i JR. Lago (2006) ens diuen: *"una escola inclusiva és aquella en la qual poden aprendre junts alumnes diferents, una escola que no exclou ningú, perquè no hi ha diferents categories d'estudiants, només hi ha una sola categoria d'alumnes, sense cap mena d'adjectius, que —evidentment— són diferents. A l'escola inclusiva només hi ha alumnes, a seques, sense adjectius; no hi ha alumnes corrents i alumnes especials, sinó simplement alumnes, cadascú amb les pròpies característiques i necessitats. La diversitat és un fet natural, és la normalitat: el més normal és que siguem diferents (afortunadament)"*.

Llanço la primera pregunta:

És el mateix inclusió que integració? Us animo, comunitat educativa, que ho reflexionem!

Atendre la diversitat en tot el seu abast vol dir treballar tenint en compte sempre la diferència, la manera de ser de cadascú, les seues destreses, el tarannà, les dificultats, el seu ritme, el caràcter, les afeccions... Evidentment suposa fer un nou plantejament educatiu i pedagògic i també demana creativitat i flexibilitat a l'hora de donar respostes educatives a alumnes que són diversos en les maneres d'aprendre, ser i relacionar-se.

En una escola inclusiva, integradora i diversa haurem de plantejar-nos el treball de l'aula considerant la diferència i adoptant un enfocament competencial. Tot això comporta aplicar mètodes com ara l'aprenentatge cooperatiu, els agrupaments flexibles, els grups multinivells... que es valen d'aquesta diversitat per a aprendre uns dels altres i donar a tot l'alumnat la possibilitat d'avançar al seu ritme i segons les seues capacitats i necessitats. Sempre pensant en la formació de futurs ciutadans lliures, crítics i en definitiva competents.

Tot aquest plantejament suposa importants canvis de mentalitat, d'organització, de gestió de recursos i d'innovació pedagògica. No és fàcil però tampoc podem dir que siga una tasca impossible. L'èxit de l'educació depèn fonamentalment de la consistència pedagògica i de l'entusiasme de mestres i alumnes.

Ulldecona, abril de 2010
Ma del Pilar Aparicio Aznar
Directora

EL DIARI D'AULA

Avui en dia no podem deixar de banda les Competències Bàsiques en la nostra tasca com a docents. Siga quina siga la nostra especialitat, aquestes han de ser la base, ja que gràcies a elles aconseguirem els nostres objectius.

En el dia a dia dins l'aula, em vaig plantejar de quina manera podria arribar a portar a terme aquests objectius i potenciar la participació de l'alumnat en el seu aprenentatge, així com l'adquisició de més autonomia i responsabilitat.

Partint d'aquesta premissa se'm va ocórrer la idea del **Diari**. Aquest diari és una llibreta on es recull el treball realitzat a l'aula. Aquesta faena de plasmar en el paper tot el que fem l'elabora el mateix alumnat.

Cada dia és responsabilitat d'un alumne o alumna escriure els conceptes que s'han explicat, les activitats i exemples realitzats per tal d'assolir els objectius i els deures per consolidar-los. En finalitzar la classe l'alumne encarregat llegeix en veu alta el que ha escrit per informar la resta de companys. Tot seguit si hi ha cap cosa en què la resta no estiga d'acord es modifica.

Però, amb aquest diari, com treballem les competències? Entre altres, de la següent manera:

- El simple fet d'escriure, redactar i llegir el que es realitza a l'aula implica un treball de la competència lingüística.
- La responsabilitat de dur a terme la tasca es troba dins de la competència d'autonomia i

iniciativa personal.

- El ser conscient del que es fa diàriament i dels aprenentatges assolits ens duu a la competència **aprendre a aprendre**.
- Visualment el diari ha de ser aclaridor, és a dir, qualsevol persona externa a l'aula ha d'entendre'l. La presentació ha de ser neta i ordenada amb la qual cosa treballarem la competència **artística**.
- El respecte per les tasques realitzades pels altres companys implica la competència **social i ciutadana**.

Els resultats obtinguts a partir de la realització d'aquest diari estan sent satisfactoris, ja que l'alumnat és més conscient de la faena que es fa i es redueixen els conflictes, és més responsable a l'hora d'anotar-se els deures, s'adona del temps utilitzat per cada tema, etc. El diari s'ha convertit en una eina que potencia el treball i millora el seu rendiment.

Mª Amparo Edo
Cap de Dep. de Matemàtiques

ENSENYAMENT-APRENTATGE
CONTEXTUALITZAT

Segons el document titulat *Glossari acadèmic i docent de la universitat de Barcelona*, publicat el 2008, una bona pràctica docent és aquella que facilita el desenvolupament d'activitats d'ensenyament-aprenentatge eficients i que esdevé referent exemplificador per cercar-ne la transferència a altres contextos.

Es tracta d'intervencions contextualitzades en un centre i grup d'alumnes que obeeixen a una seqüència formativa planificada, que es desenvolupen amb la metodologia, les activitats (rellevants, motivadores i afavoridores d'habilitats cognitives d'ordre superior) i els recursos (variats i creatius) més adequats, i que generen aprenentatges significatius en un col·lectiu representatiu d'estudiants. A la vegada, es tracta de propostes que disposen d'un sistema d'avaluació que permet reflexionar sobre el disseny i els resultats i reorientar-les per aconseguir una millora continuada.

En el nostre cas, us presentem tres bones pràctiques que s'han dut a terme amb alumnat del nostre centre.

- **Matèria: Tutoria, 4t d'ESO B > Dia Internacional de la Pau i la No-Violència (28 de gener)**

El dia 30 de gener l'alumnat de 4t ESO B vam celebrar el Dia Internaciopal de la Pau i la No-violència retén un homenatge a Gandhi. Vam elaborar un cartell on posàvem de manifest tota la lluita que Mohandas Gandhi va dur durant tota la seua vida per a intentar que el món canviés i fos millor. Gandhi fou assassinat als 78 anys.

Dani, Ismene, Lucas, Alex, Marc, Josep i Cristina.

4t B

- **Matèria: Llengua catalana i literatura, 4t d'ESO > Excursió a les Ventalles (1 de febrer)**

Després de llegir *Macianet el ventallenc*, escrit per Manel Ollé, vam realitzar una excursió a les Ventalles, un barri d'Ulldesona,

guiats per Joaquim Virgili, el qual ens va explicar tot un seguit d'informacions sobre els llocs que vam visitar: topònims, fauna i flora, costums, etc.

Ana, Caterina, Aoife, Martí, Anna i Sofia .

4t B

- **Matèria: Llengua catalana i literatura, 1r i 2n cicle d'ESO > Dia Internacional de les llengües maternes (21 de febrer)**

Per commemorar el Dia Internacional de les llengües maternes tot l'alumnat de l'ESO va construir un mòbil amb una paraula en la seua llengua materna i també traduïda a diverses llengües que parlen els nostres companys d'institut.

Després vam guarnir l'entrada del centre amb els nostres treballs i també vam penjar cartells informatius per totes les aules.

Safae, Lara, Joan, Andrés, Inés, Nada i Eli.

4t B

Àngela Buj Alfara—Assessora LIC

NATURALESA MORTA

(«tots miren, alguns observen però molt pocs veuen»)

Tots els dies anem d'aquí cap allà, venim a l'institut, marxem cap a casa, anem a buscar els amics,.....caminem i caminem, pedalem i pedalem. Però ho fem com els cavalls que arrossegueu un carro, mireu al davant i moltes vegades al terra; i quin és el problema? Depèn, molts em direu que cap, heu de fer una tasca i no cal despistar-se, no hem de parar-nos a mirar passar les mosques com ens deien quan érem més petits, som grans i no estem per coses de nens.

Quan érem nens i anàvem al costat de les nostres mares o pares, quantes vegades no ens paràvem perquè se'ns creuava un caragol o ens ajupíem per a observar què feia aquella carrerada de formigues. Ara, pobre caragol, ja pots córrer si no vols que et trepitgen.

Estareu pensant, ja ve l'Enric que com és professor de Naturals vol que mireu formigues i escarabats, que ens quedem embadalits mirant aquelles bledes de vora camí. Doncs també, però si fos així aquest text, que pretén convertir-se en secció si la redacció de la revista ho considera oportú i la meua imaginació m'hi arriba (s'accepten suggeriments), portaria de títol *Naturalesa viva* i seria un mal títol.

El terme "naturalesa morta" té una vessant artística, fa referència a aquells quadres on el pintor reflectia una mostra de la natura: fruita; peces de caça, generalment a sobre d'una taula. És allò que en castellà anomenen "bodegón" i fa un temps, passat ja per sort, era moda tenir-ne alguna horrible mostra a casa, moltes vegades a la cuina. Per treure la gana,...

Encara no sabeu per on vaig? Perfecte, fins ara hi ha dues idees "clares": hem d'observar i no és viu. El que pretenc és que observeu i alhora us diverti, que a partir d'algunes pistes, jocs de paraules, girs textuals descobriu detalls, racons, imatges, figures,... sempre de temàtica natural que teniu a l'abast, o siga al poble, i que potser mai us vàreu parar a observar i després gaudir-ne. Penseu que moltes figures simbòliques, mitològiques, religioses, heràldiques fan servir motius naturals i això és el que heu de buscar. Aquí va el primer enigma:

"Mirant el calendari

ens encaminem per un Via amb estacions,

en l'andana sembla que camina la llesta cap a una sageta,

que travessada la tinc al dur cos".

En les frases anteriors és l'adreça de l'indret on trobareu la naturalesa morta de la qual heu de dir el nom d'aquell ésser viu al qual li passa el que diu la tercera frase de l'enigma.

Sort!!

(Solució al següent número)

Enric Salt Mundina

OBJECTIU:

"CHAMPIONS LEAGUE" VERDA!

El passat 8 de març Ricard Ortiz, Daniel Souto i Maria Obiol, Responsables d'Escoles Verdes del nostre centre, juntament amb la professora coordinadora, Amada, vam participar en el Fòrum d'Escoles Verdes de les Terres de l'Ebre, celebrat a l'Observatori de les Terres de l'Ebre, de Roquetes. La trobada va durar tot el dia; durant el matí i part de la tarda els diferents representants, alumnat d'una banda i professorat d'una altra, vam exposar el treball que estem realitzant en les nostres escoles o instituts.

Es tracta del I Fòrum de les Terres de l'Ebre de la nova XESC (Xarxa d'Escoles Sostenibles de Catalunya), xarxa que aglutina els centres que participen des de fa més de 10 anys en projectes com el Programa Escoles Verdes o l'Agenda 21 local.

Aquesta era una bona ocasió per a fer-se veure, a més a més de suposar una gran font de noves idees per a implantar als respectius centres. Nosaltres vam exposar el nostre procés de participació en el Projecte Escola Verda a través del Moodle (Un alumnat Moodlèic).

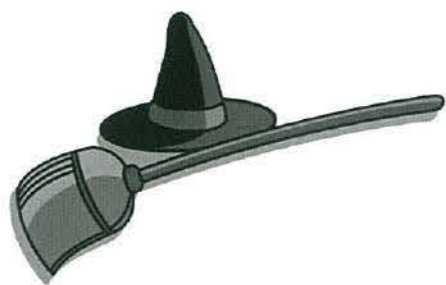
El que no sabíem és que al final de les exposicions, l'alumnat escolliria una de les accions exposades per representar l'alumnat de les Terres de l'Ebre en la Conferència catalana, i **van escollir la nostra!**

Amb això s'enceta un procés de selecció d'experiències que portarà a una Conferència estatal que se celebrarà a Vitòria, i a una Conferència europea. Qui sap si arribarem a Europa! Aquestes conferències tracten de concretar la Conferència Internacional Infantojuvenil **Tinguem cura del Planeta** celebrada a Brasil el 2010, en la qual se va aprovar la Carta de les Responsabilitats.

A la tarda, els assistents vam participar de diverses activitats pràctiques com netejar amb aixades el bosquet de l'Observatori per tal de previndre possibles incendis, i presenciar l'alliberament d'una àliga que van trobar ferida els Agents Rurals.

Dani Souto i Amada Rodríguez

DOS VIAJES EN ESCOBA

En aquellos tiempos en que ni la maestra existía, yo era un mago de la mejor calidad. Imaginaos si era bueno, que sabía volar con una escoba tan simple como las que vuestras madres tienen para barrer por casa. Me desplazaba por todo el mundo, desde Nueva York hasta Japón o también desde Estambul hasta Ulldecona.

El mejor viaje que hice fue el último, con todos mis amigos que ahora ya están muertos. Fuimos a dar una Vuelta al Mundo como Jules Verne, pero resultó aún mejor que la historia narrada por este famoso escritor. Recorrimos el mundo entero y, donde parábamos a descansar, vivíamos alguna aventura. Este fue el caso de París, donde visitamos el Museo del Louvre. El guía nos advirtió de que no debíamos tocar nada, pero Lluç que tiene la vista en los dedos, tocó un cuadro y se produjo el llamado efecto dominó (que tocas una ficha y empiezan a caerse todas). Eso es lo que pasó con los cuadros, empezaron a caerse uno detrás de otro y tuvimos que salir volando (nunca mejor dicho).

Ésa fue una de las aventuras que vivimos viajando sobre la escoba, pero hubo otras muchas más que no voy a contaros ahora porque forman parte de otros extraordinarios viajes.

Adam Grau - 1º ESO

Soy Iván el Brujo. Nací en una Escuela de Magia. Conforme iba creciendo, iba aprendiendo nuevos poderes. Tenía una pandilla de amigos que eran *muggles*. Nos gustaba subirnos en nuestra escoba voladora y hacer viajes por todo el mundo. También nos encantaba jugar a *cuinix*, hacer carreras con las escobas.

Un día decidimos hacer un viaje a Marte. Preparamos las mochilas con nuestras pocimas, nuestros encantamientos y libros de brujería y también nuestras escobas para el largo viaje. Decidimos marchar una noche de luna llena para poder disfrutar de un universo iluminado y, de paso, poder ver por dónde volábamos.

Éramos tres brujos: Charlie, el brujo negro; Jack, el brujo fantasma y yo, Iván, el brujo valiente. Empezamos el viaje hacia Marte, dirigiendo nuestras escobas hacia el cielo, a una velocidad de 3000 Km por minuto. Por el camino nos encontramos con tormentas, huracanes, tsunamis y hasta con una lluvia de meteoritos, que íbamos esquivando como buenos pilotos de escoba que éramos.

Durante el tercer día de viaje, llegamos a la Luna donde descansamos y repusimos la energía necesaria para continuar nuestro vuelo. Era un lugar extraordinario y mágico. Desde allí podíamos contemplar todo el planeta Tierra.

Seguimos hasta llegar al planeta Marte. Era enorme. Decidimos jugar con nuestras varitas mágicas y cambiar su aspecto porque no nos gustaba. Con un golpecito de mi varita, el planeta se volvió de color azul y rojo.

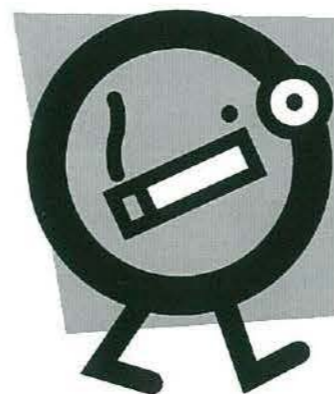
Charlie, con la suya, decidió instalar un campo de fútbol y Jack, equiparlo con los mejores jugadores del mundo.

De esta manera, los tres magos pudimos disfrutar de todos los partidos de fútbol que quisimos, en el mejor lugar del mundo, en Marte. Éste fue nuestro mejor viaje y el más mágico.

Iván Villalbí - 1º ESO

Text d'opinió

L'alumnat de 1r de batxillerat ha estat treballant el text d'opinió. Aquí en tenim una mostra que reflexiona sobre la nova llei antitabac.

La llei de la contrarietat

Cada cop la persona és més contradictòria. Llegeix contínuament que el seu vici el pot matar o provocar malalties, que causa molèsties a la gent del voltant, causa polèmica, però hi continua...

Per a un fumador habitual, el tabac és un vici, però que li resulta agradable, alhora que sap que el perjudica. Es proposa deixar-lo cada cop que finalitza l'any, es convenç que és el millor, però moltes vegades resulta inútil. Alguns cops sí que en surt victoriós de la lluita, però no deixa de ser un miratge. No és el fumador "l'espècie" que ensopega més de dues vegades amb la mateixa pedra?

Es tracta d'una "espècie" curiosa, a la qual li verteix encendre un petit cilindre amb foc i trauere fum per la boca. Em resulta estrany, que disfruten traient fum per la boca, ja que involuntàriament ho comparo amb els pallassos dels circs, aquells que tiren flamarades per la boca sense cremar-se en absolut. És el fumador una mena de pallasso en procés?

Cada cop la societat s'adona que aquestes persones van en augment, cada cop el vici els atrapa més aviat. Ara s'ha decidit prohibir el tabac als establiments i llocs públics, per a millorar-ne l'ambient. Hi ha hagut moltes queixes amb aquesta nova llei, reclamacions, problemes i, fins i tot, denúncies d'algun "pallasso en procés" que s'ha proposat incomplir la llei pel seu propi gust. Personalment, prefereixo entrar als locals sense veure aquella boira grisosa, i sortir-ne sense que la meua roba faça aquella olor puudent.

Però com sé que sobre el tema del tabac, un gran vici per a molts, sempre hi haurà polèmica... per a gustos, colors!

Núria Querol - 1r BAT

L'ESQUIADA: UNA ACTIVITAT PER A GAUDIR DE L'ESPORT I LA NATURA

Un any més el Manuel Sales i Ferré ha marxat a la neu. Concretament va ser la setmana del 23 al 28 de gener i l'estació fou Arcalís (Andorra).

Aquest any, a l'igual que l'any passat, ho hem fet únicament amb els alumnes de 3r d'ESO, però cal destacar que han deixat el llistó molt alt quant al nivell d'esquí. El grup en general ha assolit un gran nivell, inclús alguns alumnes han aconseguit baixar per pistes de color vermell sense caure cap vegada.

El bon temps i l'excel·lent qualitat de la neu també han acompanyat ja que és un dels pocs anys que hem tingut cinc dies de sol. Els núvols i la neu van començar a aparèixer el divendres quan marxàvem. Va ser curiós perquè quan trucàvem a casa per parlar amb les famílies tots ens deien que feia molt de fred i plovia moltíssim. Nosaltres, mentrestant, vam gaudir d'un anticicló durant tota la setmana.

En l'estada hem coincidit amb el trofeu Borrufa. Aquest és un trofeu mundial d'esquiadors de categories infantils de manera que vam observar el que és esquiar bé i també fer algunes amistats ja que al nostre hotel s'allotjaven les delegacions de Xile, San Marino, Irlanda, Estats Units d'Amèrica i Gran Bretanya.

Concurs

La primera persona que encerte la següent pregunta rebrà, per part del Departament d'Educació Física, un premi valorat en...

En les fases inicials d'aprenentatge és impossible no caure. Tothom ha caigut, però, sabeu qui és aquest que és al terra?

Joan Ortí Ferreres

Avantatges / Inconvenients del programari lliure

Avantatges del programari lliure

- El programari sol ser gratuït.
- El programari lliure és modular: es pot modificar i adaptar a les necessitats de l'usuari.
- Acostuma a existir una comunitat d'usuaris al darrere d'un programa lliure que participa i coopera en el desenvolupament, l'evolució i el suport del programa.
- En poder modificar el programa, cada comunitat ha traduït la interfície del programari a la seua llengua (la comunitat catalanoparlant és molt activa www.softcatala.cat).

• Redueix la pirateria.

Inconvenients del programari lliure

- Es pot donar el cas que cert maquinari no dispose dels programes de control (controladors, drivers) compatibles amb certs sistemes operatius lliures.
- La comunitat d'usuaris que hi ha al darrere d'un programa lliure pot deixar de cooperar i participar en el desenvolupament o l'evolució del programari i, així, provocar la mort del programa.
- Encara que siga de molt bona qualitat, és un programari que en ser gratuït provoca desconfiança entre els usuaris.
- Hi ha molts mites i llegendes sobre el programari lliure.

Avantatges del programari propietari

- Hi ha una empresa al darrere que es dedica comercialment al desenvolupament, a l'evolució i al suport del programa.
- Molts programes propietaris són considerats estàndards (exemple: Microsoft Office).
- El programari propietari disposa de llibres, manuals, formacions...

Inconvenients del programari propietari

- El preu del programa.
- El codi font del programa és confidencial i no es pot modificar.
- Davant d'un problema amb el programa, l'usuari depèn de la professionalitat del servei tècnic que ofereix l'empresa.

Juan Carlos Segura

1r CFGM

APOL·LO I DAFNE

Gian Lorenzo Bernini esculpeix en ple Barroc (1622-1625) una joia escultòrica que es conserva a la Galleria Borghese (Roma). L'obra, de 2,4 m d'alçada, és un grup escultòric exempt, de tema mitològic, elaborat en marbre.

L'alumnat d'Història de l'art (2n BAT) ens en fa l'anàlisi formal, ens exposa el significat i funció i en valora els antecedents i la transcendència.

ANÀLISI FORMAL

FORMES: Formes volumètriques.

Tractament naturalista de les anatomies i els elements vegetals. Contrasta la definició de les formes de l'anatomia dels protagonistes amb la impressió dels sectors de contacte entre formes vegetals i humanes. Hi ha una certa idealització de les anatomies.

TEXTURES: polides a les anatomies i rugoses a la pedra i escorça vegetal. Detallisme, especialment evident als cabells i fulles. En general, molt ben treballades i definits cadascun dels elements i anatomies, cabells, roba, calçat...

LÍNIA: línies corbes, en diagonal que capten el moviment i en sentit ascendent i ondulades.

El braç dret de Dafne i el lloret formen una línia diagonal amb el peu esquerre d'Apol·lo que aporta dinamisme i estabilitat al grup escultòric.

COMPOSICIÓ: oberta, asimètrica i equilibrada.

Ens trobem davant d'una composició oberta ja que els braços dels dos personatges sobresurten de l'eix principal.

Complexa basada en línies compositives diagonals i convergents en un punt concret cosa que dona un gran dinamisme a la mà dreta d'Apol·lo a la mateixa de Dafne i del peu d'Apol·lo al cap d'aquesta, que formen una aspa inestable que contribueix a la sensació de desequilibri. Les verticals dels cossos del jove compensen i aporten equilibri. Amb tot, les dues tenen una forma corbada que elimina qualsevol sensació d'estatisme. Es pot considerar unifacial en el sentit que està pensada per a ser vista des d'un punt concret, la qual cosa permet observar els rostres. Amb tot, no es capta plenament si no s'hi dona la volta.

LLUM: Contrast de llum i ombra sobretot a la base, on són posicionats, i als cabells. La forma de l'escultura provoca un joc de buits i plens entre els seus cossos. La incidència de llum és bastant uniforme.

MOVIMENT / RITME: És un aspecte molt important de l'obra.

Moviment real en els cossos i figurat que és la metamorfosi de Dafne. També és un moviment violent ja que mostra tensió i dramatisme. Les línies compositives també accentuen la sensació de moviment per la seua inestabilitat.

EXPRESSIONS: El que més destaca és l'expressió d'angoixa de Dafne i la sorpresa d'Apol·lo.

Imatges:
<http://bloccs.xtec.cat/gorgsclassics1eso/category/mitologia/>
<http://loblocdesetes.blogspot.com/2008/03/he-vist-la-metamorfose-de-dafne.html>

Al rostre de Dafne s'utilitza el recurs de buidar la boca per a potenciar el sentiment dramàtic (pathos). Amb tot, el tractament del rostre és molt idealitzat per exaltar la bellesa dels protagonistes.

TEMPS: Temporal: perquè és un moment concret que no pot durar i també representa el canvi. Atemporal: perquè Apol·lo és absolt, idealitzat perquè és un Déu i no pot ser sotmès a l'expressió d'un humà.

RELACIÓ AMB L'ESTIL: Aquesta obra pertany al barroc escultòric que té com a característiques principals la recerca del moviment, el gust pels espais infinits i inabastables, la importància de la llum amb forts contrastos i ombres, el gust per la teatralitat, les escenografies i la fastuositat, la tendència a barrejar diferents disciplines, la utilització lliure dels elements del llenguatge clàssic, i la utilització de materials diversos.

SIGNIFICAT I FUNCIÓ

El Barroc va sorgir al finals del segle XVI a Itàlia i es va estendre per Europa i Amèrica Llatina a les primeres dècades del XVIII.

El Barroc es pot considerar la manifestació d'un poder (església i monarquies absolutes) que cerca impressionar, emocionar i fer ostentació de la seua grandesa.

RELACIÓ AMB LA BIOGRAFIA DE L'AUTOR: Gian Lorenzo Bernini va ser l'escultor més destacat del Barroc italià i el definidor d'aquest moviment en escultura. Bernini va aprendre l'ofici amb el seu pare Pietro, un escultor manierista; per tant, va rebre una formació basada en el manierisme de l'escola florentina. Molt aviat se'n va anar a viure a Roma, on va treballar per al cardenal Scipione Borghese.

Entre altres obres va esculpir *El David* i va treballar en l'urbanisme de la plaça de *Sant Pere del Vaticà* i en el *Baldaqú*, inspirat en les columnes salomòniques.

L'any 1623, va esdevenir l'arquitecte i l'artista principal de la Cort pontifícia i de Roma i la seua obra va ser coneguda arreu d'Europa, sobretot a França.

ICONOGRAFIA: Segons el que explica Ovidi a *Les Metamorfosis*, Eros, enfadat amb Apol·lo perquè aquest havia fet burla de la seua perícia amb l'arc, va disparar al déu una sageta d'amor amb la punta d'or i a la nimfa Dafne una sageta de rebuig amb la punta de plom. Apol·lo, colpit d'amor per Dafne, va perseguir la nimfa pels boscos fins que aquesta, acorralada, va

demanar ajuda al seu pare, el riu Peneu, que la va transformar en lloret. Apol·lo, obligat a renunciar a la jove, va teixir una corona de lloret amb les fulles de l'arbre i va decidir portar-la sempre amb ell per coronar els poetes i els militars victoriosos.

ICONOLOGIA O SIMBOLISME: Durant l'Edat Mitjana, el mite pagà va ser interpretat com símbol de castedat, i aquesta simbologia es va mantenir fins al segle XVII. Potser aquesta lectura va ser l'argument per justificar la presència d'aquesta figura al palau del cardenal Borghese. De tota manera, a causa de les crítiques de religiosos més puritans, el cardenal va afegir a la base de l'escultura un díptic que aconsella sobre les desgràcies derivades de l'impetu amorós: "L'amant que cerca el plaer de la bellesa fugissera / s'omple les mans de fullaraca o cull fruits d'amargor". A més, la família de Bernini tenia fulles de lloret, símbol de Dafne, en el seu escut d'armes.

FUNCIÓ I RELACIÓ FORMA/FUNCIÓ: La relació és òptima perquè l'autor aconsegueix expressar el dramatisme de la situació amb uns recursos estètics, així com les transformacions i els canvis propis de l'època.

VALORACIÓ

En primer lloc cal remarcar que Bernini ha estat l'escultor més valorat del Barroc italià i el més vinculat al poder del papat.

Després, cal dir que aquesta obra es va reproduir en una gran quantitat de gravats i de còpies amb tota mena de materials, així, va arribar a esdevenir un dels exemples més paradigmàtics de l'estètica barroca. Convertida en un dels símbols de la nova estètica, quan el Barroc passà de moda, desbancat pel Neoclassicisme, Apol·lo i Dafne va ser considerada una obra massa enfarfegada i perdé interès.

En el segle XX, tanmateix, es tornà a revalorar com una de les obres cabdals de l'escultura de tots els temps. Va servir d'influència a Antonio Canova al segle XVII per a la construcció de l'escultura d'Eros i Psíqué.

Laia Arnau, Cristian Ciubotariu,
 Neus Ferré, Karen Fornós,
 Cristina Fuentes, Narcís Ponce,
 Belén Puig, Carles Roig,
 Jordi Verge, Victòria Almuni

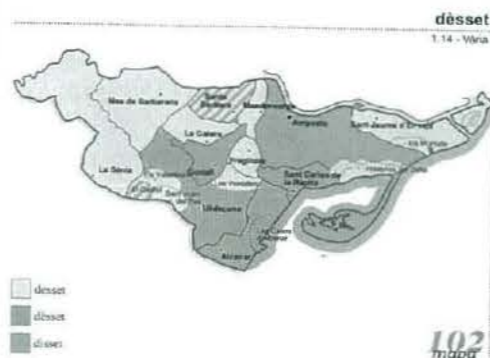
Desset, devuit i denou. Tothom reconeixem aquests numerals i també les variants *dèssset, dívuit i dènou* —amb la variant fonètica *dèneu*. Aquestes formes les trobem per pobles de la nostra zona, juntament amb *dísset i dínou*. Aquestes dos variants últimes no es troben en cap inventari descriptiu geolingüístic. Altres presents a la nostra zona, tot i que molt minoritàries, són les variants dissimilades *dísset, dívuit i dínou*. I el repertori d'aquests numerals no s'acaba aquí, car al català de la Catalunya Nord —el Rosselló, el Vallespir, el Conflent, l'Alta Cerdanya i el Capcir— en diu *desesset, desevuit i desenou*.

Ans d'explicar el perquè d'aquesta variació morfològica i l'origen, però, volem donar uns apunts de geolingüística, açò és dialectologia, i referir que les variants que hem recollit en el nostre treball de camp de la tesi de doctorat a Ulldecona són: *dèssset / dèssset, dívuit i dènou*; de les quals tres —*dèssset, dívuit i dènou*— poden vehicular-se en àmbits formals orals i escrits. No hem de perdre de vista, tampoc, que les tres variants amb *de*-inicial són les habituals al balear. També cal recordar que poden escriure's en àmbits formals sense cap perjudici i que són recollides per la lexicografia normativa.

L'etimologia ens explica quin n'és l'origen. Trobem en llatí DECEM SEPTEM, DECEM OCTEM i DECEM NOVEM. És fàcilment deduïble que estem parlant de 10 i 7, 10 i 8, 10 i 9. Les nostres variants *desset, devuit, denou* han mantingut la E de DECEM, és a dir, la E que pronunciem cada vegada que diem 10, és a dir, *deu*. Cada volta que anomenem 9 + 1, articulem la vocal 'e' oberta [ɛ], i cada vegada en aquest cas vol dir **sempre**. Qui trenca aquesta regularitat és el català que articula una 'i' en dir el número *deu*, de *dísset, dívuit i dínou*. Amb tot, també hi ha la sèrie *dèssset, dívuit i dihuit* i *dènou*, en què s'ha trencat la regularitat en una forma —*dívuit / dihuit*.

Una altra particularitat que hem d'explicar és la tonicitat d'aquestes formes. Observem que algunes són agudes > *desset, devuit, denou; disset, dívuit, dinou; desesset, desevuit, desenou*. D'altres són planes > *dèssset, dívuit, dènou* (> *dèneu*). Aquesta variabilitat respon a l'origen del mot, tenint en compte que en realitat són paraules compostes, DECEM + SEPTEM, DECEM + OCTEM, DECEM + NOVEM, unes formes resultants han pres la tonicitat del primer element, o sia, de DECEM, i altres l'han agafat del segon element: SEPTEM, OCTEM, NOVEM. Així, els qui diuen *desset, devuit i denou* o *dísset, dívuit i dínou* mantenen la síl·laba tònica de SEPTEM (set), OCTEM (vuit), NOVEM (nou). Els qui diuen *dèssset, dívuit i dènou* mantenen la tonicitat de DECEM. Vet aquí el perquè de tot plegat.

El resultat és que, com tantes vegades passa, la realitat és diversa i variada i això no ocorre només

en el camp de la diversitat de les espècies aplicat a la biologia o a la botànica. La lingüística, si ho sabem veure, també n'és plena de

colors, formes, olors i tactes diversos. No és res més que les diferents maneres de manifestar-se la nostra llengua. Quina flaire més intensa no podem sentir recollint *desesset* camamil·les benedictines a sant Miquel de Cuixà, *dívuit* roses d'Almoster o *denou* orquídes esclatants pels voltants del Castell. Proveu-ho, doncs, i feu un buquet ben odorós de formes i colors, com les sentors més íntimes de la nostra llengua.

I fins les pròximes de LICatessen que vaja de gust.

Àngela Buj Alfara—Assessora LIC

CURS 2010/11 – 2n TRIMESTRE

G E N E R	⇒ Tallers: Talla amb els mals rotllos . Ho promou: Secretaria de joventut. Ho coordina: Carme Estellé 4t ESO (10, 14, 17 i 21 / 01 / 11)
	⇒ Esquiada 2011 . Ho coordinen: professors E. Física. Alumnes de 3r ESO. (23-28/01/11)
F R E B R E R	⇒ Itinerari literari per les Ventalles: Macianet, el ventallenc . Departament de llengua catalana. Ho coordina: Àngela Buj. (01/02/11)
	⇒ Taller de formació: Delegats/-es en 3D . Ho promou: Secretaria de joventut. Ho coordina: Paco León. Delegats/-es d'ESO, BAT i CF. (02/02/10)
	⇒ Xarrades sobre Sexualitat . Departament Ciències naturals. Ho coordina: Pilar Bueno. 3r ESO. (9 i 10/02/11)
	⇒ Tallers de Drogoaddicció . Ho promou: GESAT – INSTITUT. Alumnes 1r BAT/ 1r ESO (25/02/11)
M A R Ç	⇒ Visita al Bus de la Prevenció . Ho promou: Dep. de treball i Dep. Educació. Ho coordina: Carme Estellé. Alumnes 3r i 4t ESO (9/03/11)
	⇒ Sortida a la natura (riu Sénia – Ulldecona). Aula d'Acollida. Ho coordina: Anna Forcadell. (9/ 03 / 11)
	⇒ Xarrades sobre Alimentació . Programa Salut a l'Escola. Ho coordina: Carme Estellé. Alumnes 1r ESO. (11, 18 i 30 / 03 / 11)
	⇒ Xarrada Ecosistemes dels Ports . Departament Ciències naturals. Ho coordina: Amada Rodríguez. 2n ESO. (11 / 03 / 11)
	⇒ Tallers de Drogoaddicció . Ho promou: GESAT – INSTITUT. Ho coordina: Carme Estellé. Alumnes 1r de BAT/ 1r ESO (14, 18, 24 i 31 / 03 / 11)
	⇒ Teatre: Textos de Mercè Rodoreda escenificats . Ho promou: Departament Llengua Catalana. Ho coordina: Anna Forcadell. Alumnes 1r i 2n BAT. (16 / 03 / 11)
	⇒ Taller de formació: Delegats/-es en 3D . Ho promou: Secretaria de joventut. Ho coordina: Paco León. Delegats/-es d'ESO, BAT i CF. (16 / 03 / 11)
	⇒ Prova El Cangur . Ho promou: Departament de Matemàtiques. Ho coordina: Empar Edo. Alumnes de 3r / 4t d' ESO i 1r / 2n de BAT. (17 / 03 / 11)
	⇒ Visita al Saló de l'ensenyament (Barcelona). Ho coordina: Ester Vicedo. Alumnes de 4t d'ESO i 1r de BAT. (23 / 03 / 11)
⇒ Xarrada Biodiversitat . Ho promou: Departament de Ciències naturals. Ho coordina: Amada Rodríguez. 1r d'ESO. (28 / 03 / 11)	

Carme Estellé—Coordinadora d'activitats i serveis

TREBALL DE SÍNTESI A ULLDECONA

Observant les roques del Passeig.

Enric Salt i Agustí Forcadell mostrant
les roques de les façanes.

Construint el quadre patró per a me-
surar la biodiversitat.

Calculant la biodiversitat de la pineda.

Treball de grup a l'aula: elaboració d'un
perfil topogràfic del Montsià.

Llançant el quadre patró.

Comptant el nombre d'espècies.

Fent un "frotage" de l'escorça d'un pi i
d'un anoyer.

TREBALL DE SÍNTESI A L'ESCALA

L'alumnat de primer i segon d'ESO que va elaborar el treball de síntesi a l'Escala va realitzar diverses activitats:

En primer lloc va anar a veure els aiguamolls de l'Empordà i, a la tarda, a les dunes.

El segon dia va anar a veure el poble d'Empúries i les seues ruïnes.

El darrer dia va anar amb vaixell a veure les Illes Medes.

Ariadna Castell Campos
1r ESO A

SORTIDA AL RIU

L'alumnat nouvingut de primer any ha fet una sortida al riu. Amb les explicacions dels professors han elaborat uns petits escrits per tal de recordar-les.

L'excursió de l'Aula d'Accollida

Els alumnes de l'aula d'acollida vam anar d'excursió amb el professor Manel i la professora Anna. Ens van ensenyar moltes coses noves que no sabíem. Vam parlar dels arbres i plantes com el garrofer i les espargueres.

El garrofer és un arbre sempre verd.

Procedeix de l'Orient. El seu fruit serveix per donar menjar als animals, per fer xocolata i per fer medicines.

L'esparguera és una planta que fa espàrecs que serveixen per a fer una truita.

Maddi Ahmed Buzed

Yassine Fadil

Excursió al riu Sènia

El dia 10 de març vam anar d'excursió al riu Sènia, vam sortir a les 9.30, perquè els alumnes de l'aula d'acollida no havien demanat permís.

El nostre guia va ser el mestre Manel, ens va explicar tot el recorregut del camí, ens va explicar el nom dels arbres i de quin tipus són. Hi havia arbres de fulles perennes i de fulles caduques.

Ens va dir que la canya té una substància tòxica, aquesta substància és de color blanc, és com la pols.

Les canyes serveixen per fer teulades, instruments musicals, etc.

Roy Tineo

El taronger

A l'excursió de l'aula d'acollida he vist els tarongers. La taronja és el fruit del taronger, arbre que pertany al gènere citrus de la família de les rutàcies. Els ruits són bons per menjar perquè tenen moltes vitamines.

En llengua romanesa a les taronges en diuen "portocale" i la gent de Romania compra moltes taronges perquè nosaltres no tenim aquest arbre.

Oana Maria Dumitru

Durant el segon trimestre l'alumnat nouvingut de segon any ha escrit sobre els seus gustos i preferències. Aquí en teniu dues mostres.

ELS COTXES MÉS CARS

Hola. Em dic Marcel Savin. M'agraden molt els cotxes i avui us presento els cotxes més cars que podem trobar al mercat.

Top 1 Bugatti Veyron 1.254.718 €. Aquest és el cotxe més car disponible en el mercat avui.

És el cotxe més ràpid, en accelerar arriba a 100 km/h en 2.6 segons. És el cotxe més ràpid amb una velocitat màxima de 407 km per hora.

Top 2 Lamborghini Reventón 1.181.036 €. És el més potent i el més car mai construït Lamborghini, és el segon a la llista. Es necessita 3,3 segons per arribar als 100 km/h i té una velocitat màxima de 339 km/h. La seua raresa

(limitat a 20) i la taca de disseny són les raons per les quals és tan car i costós.

Top 3 McLaren F1 715.11 €. El 1994, el McLaren F1 era el cotxe més ràpid i més car. Tot i que va ser construït fa 15 anys, té una increïble velocitat màxima de 386 km/h i arriba a 100 km/

h en 3,2 segons. Fins i tot a partir d'avui, el McLaren F1 és encara dels més superiors de la llista i va superar molts altres cotxes de luxe.

Ja podeu començar a estalviar!!!!!!!!!!!!

Marcel Savin

M'AGRADA COSIR

Hola, em dic Najat Naciri. Sóc del Marroc i visc a Uldecona. A mi m'agrada cosir, sempre cuso a casa i jo necessito fils de colors. També necessito la màquina, el teler, els mocadors i la taula de la màquina, un metre, també un didal, estisores i botons. Jo necessito les persones que volen comprar els mocadors. A mi m'encantaria cosir a màquina, perquè jo no tinc màquina.

Najat Naciri

TAULER D'ANUNCIS
Matrícula d'ESO (2n, 3r i 4t)

Del 6 al 10 de juny

Lloc: Secretaria

**Matrícula de Batxillerat i Cicle
Formatiu**

Del 4 al 8 de juliol

**Proves per a obtenir el Graduat
d'ESO per a majors de 18 anys**

Inscripció: del 8 al 15 d'abril

Proves: 25 i 26 de maig de 2011

Lloc: Complex Educatiu de Tarragona

Sol·licitud: www.gencat.cat**Preinscripció als CFGM**

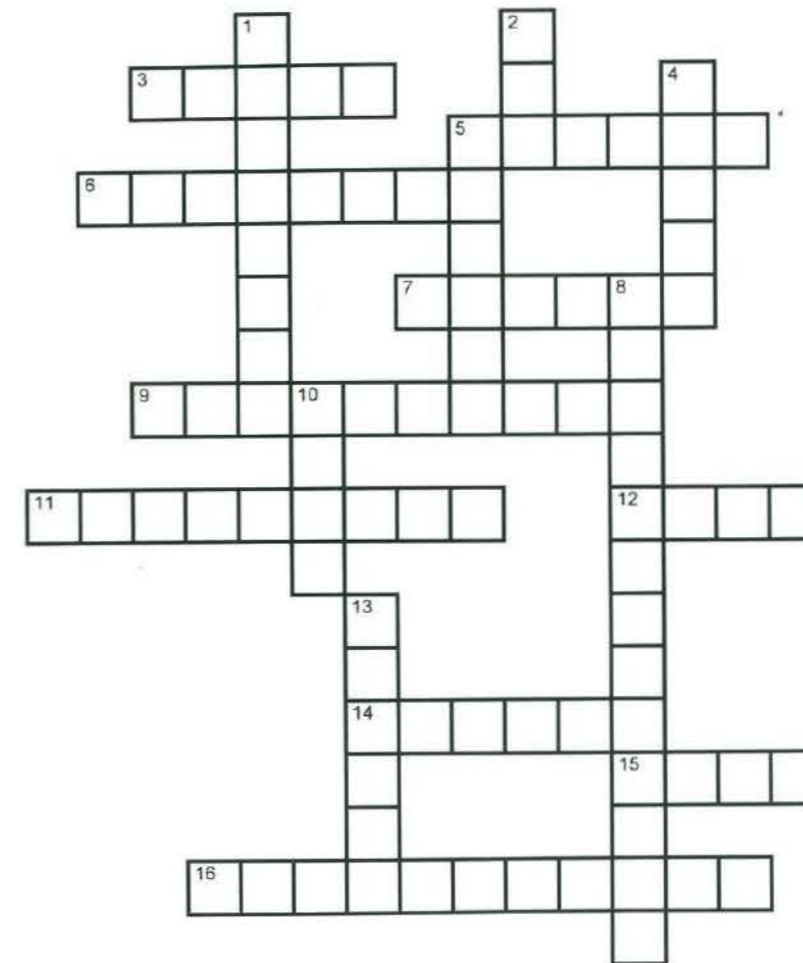
Del 9 al 20 de maig

Podeu passar a recollir la
sol·licitud de preinscripció
per secretaria.**Proves d'accés a la Universitat 2011**

Matrícula: del 25 de maig al 6 de juny, a Secretaria

Inscripció: <http://acesnet.gencat.cat>

Calendari: 15, 16 i 17 de juny de 2011

Easter Crossword

**Fill in the cross-
word using the
clues below:**

Across

3. Another word for 'over'.
5. Another word for 'in back of'.
6. Make eggs look pretty.
7. A big meal at the end of the day.
9. Little egg-shaped candies.
11. What some bunnies are made of.
12. What children hunt for on Easter.
14. The season of Easter.
15. The opposite of search.
16. An animal that hides eggs.

Down

1. A word to describe Easter eggs.
2. Watery color.
4. Another word for 'beneath'.
5. Another word for 'next to'.
8. An activity where children find eggs and chocolate.
10. An Easter flower.
13. Something to carry Easter eggs in.

Easter

Lilies

Answer the following questions:

Have you ever decorated an Easter egg before?

Do you prefer white chocolate or dark chocolate?

